थूलवाचनं - दुतियो पाठो ।

वसल सुत्तं ।

कोधनो उपनाहि च, पापमक्खी च यो नरो ।
विपन्नदिट्ठि मायावी, तं जञ्ञा वसलो इति ॥१॥

एकजं वा द्विजं वा पि, योध पाणं विहिंसति ।
यस्स पाणे दया नत्थि, तं जञ्ञा वसलो इति ॥२॥

यो हन्ति परिरून्धति, गामानि निगमानि च ।
निग्गाहको समञ्ञातो, तं जञ्ञा वसलो इति ॥३॥

गामे वा यदि वा रञ्ञे, यं परेसं ममायितं ।
थेय्या अदिन्नमादेति, तं जञ्ञा वसलो इति ॥४॥

यो हवे इणमादाय, चुज्जमानो पलायति ।
न हि ते इणमत्थी ति, तं जञ्ञा वसलो इति ॥५॥

यो वे किञ्चिक्खकम्यता, पन्थस्मिं वजन्तं जनं ।
हन्त्वा किञ्चिक्खमादेति, तं जञ्ञा वसलो इति ॥६॥

यो अत्तहेतु परहेतु, धनहेतु च यो नरो ।
सक्खिपुट्ठो मुसा ब्रूति, तं जञ्ञा वसलो इति ॥७॥

यो ञातीनं सखानं वा, दारेसु पटिदिस्सति ।
साहसा संपियेन वा, तं जञ्ञा वसलो इति ॥८॥

यो मातरं वा पितरं वा, जिण्णकं गतयोब्बनं ।
पहू सन्तो न भरति, तं जञ्ञा वसलो इति ॥९॥

यो मातरं वा पितरं वा, भातरं भगिनिं ससुं ।
हन्ति रोसेति वाचाय, तं जञ्ञा वसलो इति ॥१०॥

यो अत्थं पुच्छितो सन्तो, अनत्थमनुसासति ।
पटिच्छन्नेन मन्तेति, तं जञ्ञा वसलो इति ॥११॥

यो कत्वा पापकं कम्मं, मा मं जञ्ञा ति इच्छति ।
यो पटिच्छन्नकम्मन्तो, तं जञ्ञा वसलो इति ॥१२॥

यो वे परकुलं गन्त्वा, भुत्वानं सुचिभोजनं ।
आगतं नप्पटिपूजेति, तं जञ्ञा वसलो इति ॥१३॥

न जच्चा वसलो होति, न जच्चा होति ब्राह्मणो ।
कम्मुना वसलो होति, कम्मुना होति ब्राह्मणो'ति ॥१४॥

(सुत्तनिपात-उरगवग्ग - आवश्यक ते फेरफार करून)

अभ्यास

१. **खालील प्रश्नाचे मराठीमध्ये उत्तर लिहा.**

(१) 'वसल सुत्त' स्पष्ट करा.

★★★